

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 20 de gener del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Prèvia citació a judici de data 13 de març de 2014, en l'audiència del subsegüent dia 11 d'abril de 2014 la representació processal de la societat "NS, S.A." formulava demanda en reclamació de quantitat contra el Sr. F i la societat "TP, S.L." (TP, SL) de conformitat amb les circumstàncies de fet que exposava i els documents adjuntats i, després d'invocar els fonaments de dret que considerava pertinents, sol·licitava que fos dictada Sentència amb els següents pronunciaments:

"...condemnant solidàriament als defenents a pagar a la meva mandant la suma de 31.328,68 €, més els interessos legals de la referida suma des de la data de la recepció del requeriment de pagament mitjançant burofax (o, subsidiàriament, de la contesta a la demanda), fent-los imposició a l'ensem de les costes judicials derivades del present procediment, inclosos els

honoraris d'Advocat i Procuradora d'aquesta part que intervinguin en la present reclamació.

Tanmateix, i pel cas que els deutors no compleixin voluntàriament amb la condemna de pagament del seu deute solidari, vulgui disposar igualment la realització en pública subhasta dels vehicles sobre els quals s'ha constituït una penyora a favor de la meua principal en el reconeixement de deute incomplert, els quals es detallen a continuació:

- IVECO xxxxxxxx matricula AND xxxxx.*
- MAN xxxxxxxx, matricula AND xxxxx.*
- FLIEGL xxxxxx matricula xxxxx.*

Acordant l'aplicació preferent del preu obtingut a la rebaixa o cancel·lació del deute garantit pignoratíciament de 31.328,68 €, més els interessos i costes processals per ell generats. A l'ensem, vulgui declara en el marc del present procediment l'existència d'una garantia pignoratícia sobre dit deute reclamat."

II.- En l'Audiència de data 6 de juny de 2014, la part defenent va contestar a la demanda, de conformitat amb les circumstàncies de fet que exposava i els documents adjuntats i, després d'invocar els fonaments de dret que considerava pertinents, sol·licitava que fos dictada Sentència amb els següents pronunciaments:

"... condemnant aquesta part al pagament de la quantitat total deguda a l'adversa, la qual ascendeix a VINT-I-UN MIL VUIT-CENTS TRENTA-NOU EUROS AMB TRENTA-DOS CÈNTIMS (21.839,32€)m, imposant-li a la demandant la totalitat de les costes processals causades a aquesta part, inclosos els honoraris d'Advocat i Procurador, i eventualment Pèrit, a tenor de la seva mala fe."

III.- En l'audiència del subsegüent dia 18 de juliol de 2014, la part agent va replicar i contestar a la demanda reconvençional tàcita formulat per l'adversa oposant-s'hi i, en l'audiència del subsegüent dia 19 de setembre de 2014, la part defenent va presentar el corresponent escrit de dúplica.

IV.- La Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 10 de febrer del 2016 va decidir: “*Que donant lloc íntegrament a la demanda interposada per NS, SA., ha de:*

Primer.- *Condemnar al Sr. F solidàriament amb la mercantil andorrana TP, SL. (TP, SL.), a pagar a l'agent la suma total de 31.328,68 €, incrementada amb els interessos legals a comptar del dia 12 de desembre de 2013, i fins el dia del seu total pagament, així com a satisfer les costes judicials causades, inclosos els honoraris d'advocat i procurador a acreditar en període d'execució de sentència.*

Segon.- *Declarar l'existència d'una garantia pignoratícia a favor de NS. SA. travada respecte dels vehicles propietat del Sr. F a saber, el camió marca IVECO model xxxxxxxx matrícula AND xxxxx, l'altre camió marca MAN model xxxxxxxx, matrícula AND xxxxx, així com el remolc marca FLIEGL xxxxxxxx matrícula xxxxx, i que, pel cas que els codefenents no compleixin voluntàriament amb la condemna de pagament del seu deute solidari, s'ordenarà la realització en pública subhasta dels vehicles sobre els quals s'ha constituït la referida penyora tot acordant l'aplicació preferent del preu obtingut a la rebaixa o cancel·lació del deute garantit pignoratíciament.”*

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació el Sr. F en nom propi i en representació de la societat “TP, S.L.” i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació i que es redueixi la suma a la qual se'ls condemna a pagar en 6.369 euros pels treballs mal realitzats per la societat agent, més altres 3.086,32 euros pels danys i perjudicis que aquest els hi havia causat al retenir les cartes verdes dels seus vehicles.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI

FONAMENTS DE DRET

I.- No és objecte de debat en les presents actuacions que la societat “NS, S.A.”, que desenvolupa la seva activitat mitjançant el comerç denominat “GN”, va reparar diversos vehicles propietat de la societat “TP S. L.” (TP. S.L.) i del Sr. F, titular de l'esmentada societat. No es discuteix tampoc que, com a conseqüència d'aquests treballs de reparació, la societat “NS. S.A.” va presentar a TP. S.L. i al Sr. F quatre factures de dates compreses entre el mes de setembre del 2011 i el de juny del 2012, la primera per un import de 9.414,38 euros, la segona de 4.691,25 euros, la tercera de 7.743,65 euros i la quarta de 12.516,71 euros, que van resultar impagades, generant-se un deute global de 34.865,99 euros (folis 30 a 64), en garantia del qual “NS. S.A.” va exercir el dret de retenció sobre les cartes grogues de dos camions MAN, un matrícula xxxxx propietat del Sr. F (així com la d'un semiremolc associat a la mateixa, marca FLIEGL matrícula xxxxx) i un altre amb matrícula xxxxx, propietat de TP. S.L. els quals havien estat objecte de reparació per l'entitat que les retenia.

D'altra banda, ha quedat igualment acreditat a les actuacions que, en data 11 de setembre del 2013, les parts ara litigants van convenir un reconeixement de deute a favor de “NS. S.A.” i a càrrec del Sr. F, en nom propi i en representació de “TP, S. L.”, fixant el mateix en 32.828,68 euros, havent acceptat la societat creditora una rebaixa del deute, acordant que la part deutora abonés en aquell moment 1.500 euros i la resta els pagués fraccionadament i donant-li la garantia sobre la reparació del vehicle MAN matrícula xxxxx que estableix el Reglament de tallers de reparacions (foli 65). D'altra banda, a fi de garantir el compliment de l'obligació, el Sr. F va constituir una penyora a favor de “NS. S.A.” sobre els vehicles: camió marca MAN matrícula xxxxx, camió marca IVECO matrícula xxxxx i semiremolc marca FLIEGL matrícula xxxxx i, tenint en compte que la part creditora va consentir a partir de llavors la possessió i l'ús dels esmentats vehicles al deutor, es constituí una reserva de domini sobre els mateixos (foli 70).

II.- Atès que TP. S.L. no va complir allò que s'havia acordat, excepte pel que fa al primer pagament de 1.500 euros, la societat "NS. S.A." va formular la demanda que dóna origen al present procediment exercitant acumulativament l'acció personal i la pignoràcia contra el Sr. F i la societat "TP. S.L." i el defenent va contestar a la demanda formulada contra ell argumentant que de la suma deguda s'havia de descomptar l'import de 6.369 euros pels treballs mal realitzats per la societat agent, que havien comportat que, posteriorment a la signatura del reconeixement de deute i constitució de penyora, hagués de procedir de nou a la reparació dels camions marca MAN matrícules xxxxx i xxxxx, vehicles que abans havia reparat l'agent, ja que no estaven en condicions de circular, ni de passar la ITV i, en prova d'aquest fet, aportava les factures de la reparació efectuades per l'agent i per "TALLERS R. (folis 61 i 132).

Finalment, la Sentència objecte del present recurs va estimar íntegrament la demanda, condemnant a la defenent a abonar a l'agent la suma de 31.328,68 euros i acordant que, en cas que els deutors no complissin voluntàriament amb la citada condemna, es realitzessin en pública subhasta els vehicles sobre els quals es va constituir la penyora a favor de la part agent en el reconeixement de deute incomplert, considerant, respecte del primer d'aquests vehicles, que la primera reparació que el defenent entén defectuosa es va realitzar quinze mesos abans de la feta pel "TALLERS R.", de tal manera que s'havia superat el termini de la garantia legal de reparació i que, en qualsevol cas, els serveis prestats per aquests tallers no tenien res a veure amb els efectuats per l'agent i, pel que fa al camió MAN matrícula xxxxx, estimant igualment que quan es va fer la reparació del camió per "TALLERS R." havien transcorregut divuit mesos des de que el vehicle havia estat reparat per l'agent i contra aquesta decisió s'alça el Sr. F en nom propi i en representació de la societat "TP. S.L.".

III.- Com a primer motiu del seu recurs, la recurrent argumenta que l'agent va retenir les cartes grogues dels vehicles durant 21 mesos, des del

mes de gener del 2012 (data de la darrera factura de “N.”) fins el mes de setembre del 2013 (data de la signatura del reconeixement de deute), de tal manera que el termini legal de garantia s’havia de comptar a partir del moment de la devolució de les citades cartes que permetien circular als camions, però aquest motiu sols es pot estimar en part i no implica necessàriament que es modifiqui la decisió final que es prengui.

En efecte, pel que fa al camió MAN matrícula xxxxx, cal tenir en compte que, efectivament, la garantia que l’agent reconeix que va donar pel vehicle matrícula xxxxx sols podia començar a comptar a partir del moment que aquest se li va retornar al defenent, ja que durant el temps que va estar retingut per l’agent no podia prestar-li cap mena de servei, ni es podia comprovar si el seu funcionament era correcte. Per aquest motiu, entenem que entre l’onze de setembre del 2013, en què el deutor va reconèixer el seu deute i el creditor li va permetre recuperar els vehicles que abans tenia retinguts, i el dia 13 del mateix mes i any en què es va fer la darrera reparació del vehicle (foli 96), no havien transcorregut els quinze dies de garantia que l’article 20.2 del Reglament de tallers de reparació de vehicles automòbils, aprovat per Decret de 28 de febrer del 2001, obliga a concedir en el supòsit de vehicles industrials, sense que es pugui assegurar el mateix respecte d’altres reparacions anteriors en quan no consta durant quant temps va utilitzar el defenent els seus vehicles abans de ser retinguts.

No obstant i en qualsevol cas, els conceptes recollits en les factures que s’aporten als folis 31, 36, 48, 51, 55 i 61 i ss en relació al dit camió, no es reproduïen en la factura de data 13 de setembre del 2013 (foli 96), que es refereix a la tasca de precintat tacògraf i limitador i a les necessàries per passar la ITV, de tal manera que no es pot entendre que la reparació feta en aquesta data hagi de quedar coberta per la garantia de les reparacions anteriors. D’altra banda, tampoc es pot entendre que aquesta darrera reparació fos defectuosa en quan no consta que aquest vehicle no hagués pogut passar la ITV.

IV.- Pel que fa al camió marca MAN matrícula xxxxx, el contingut de la factura emesa per “N.” el dia 14 de setembre del 2013 (foli 98) no coincideix amb el de la emesa per VT2 el 22 d’octubre del mateix any (foli 102) ni tampoc amb el de “TALLERS R” (foli 132).

D'altra banda, la factura de VT2 es refereix a un bloqueig en el diferencial del citat camió, que havia estat reparat per “N.” en data 30 de setembre del 2011 (foli 42) és a dir molt abans de que aquest vehicle fos retingut el mes de gener del 2012 i superant el període de garantia establert respecte de les factures de “TALLERS R.” de data 24 de setembre del 2013 i de VT2 del dia 22 d’octubre del mateix any . Pel que fa a la factura de “N.” de 11 de gener del 2012 (foli 53), cal tenir en compte que, com disposa l'article 20.2 del Reglament de tallers de reparació de vehicles, la garantia no s'ha de respectar si l'avaria és atribuïble a una mala utilització del vehicle per part de l'usuari i de la carta que s'aporta al foli 124 signada pel Sr. T de “IVECO” es dedueix que el conductor del mateix no va efectuar les maniobres necessàries per evitar l'avaria del camió en el moment en què aquesta es va produir.

En relació a la superació del tràmit de la ITV, consta al foli 99 que aquest camió no la va passar en un primer moment, encara que sí posteriorment, però si no va superar aquest tràmit va ser fonamentalment per defectes en els parafangs, com reconeix el Sr. F en la seva confessió en judici (foli 176 en relació al 173), que mai van ser objecte de reparació per l'agent i va ser precisament la reparació d'aquest defecte el que va motivar posteriorment la intervenció de “TALLERS R.”.

V.- Com a segon motiu del seu recurs el recurrent argumenta que procedeix condemnar a “NS. S.A.” a abonar-li la suma de 3.086,32 euros pels danys i perjudicis que li havia causat la retenció de les cartes grogues dels vehicles de la seva propietat, impeding-li treballar, però aquest motiu tampoc es pot estimar.

Argumenta la recurrent que l'agent va retenir les cartes grogues dels vehicles i no pas aquests, però cal entendre que les conseqüències eren les mateixes, ja que sense aquests documents els vehicles no podien circular i, atès que el recurrent no havia abonat a l'agent les despeses de reparació dels dits vehicles, l'agent estava legitimat per retenir-los, ja fos físicament o retenint les seves cartes grogues, sense que es pugui argumentar que en fer-ho va actuar de manera dolosa, sinó que la seva actuació no era més que l'exercici legítim del seu dret al qual la recurrent mai es va oposar, reconeixent posteriorment el deute que se li reclamava. D'altra banda, el fet que per aquesta raó la recurrent no pogués atendre els requeriments d'altres empreses per tal que portés a terme determinats treballs en favor seu no es pot imputar a l'agent, sinó, en tot cas, a la manca de compliment per part de la recurrent de les obligacions derivades de les reparacions fetes per l'agent als vehicles de la seva propietat, de tal manera que, quan va reconèixer el seu deute i es va pactar una garantia pignoratícia i un dret de retenció per garantir els drets del creditor, se li van retornar les cartes grogues dels vehicles i els va poder utilitzar.

VI.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les seves costes a la part recurrent de conformitat amb allò que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat pel Sr. F en nom propi i en representació de la societat "TP, S.L." contra la Sentència dictada per

l'Hble. Tribunal de Batlles en data 10 de febrer del 2016, que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-